

Les raisons du “trac” de l’orateur

Antoine, consulaire et grand orateur, explique à son collègue Crassus, plus émotif, les raisons du trac des orateurs, même les meilleurs.

Tum Antonius "saepe, ut dicis," inquit "animaduerti, Crasse, et te et ceteros summos oratores, quamquam tibi par mea sententia nemo umquam fuit, in dicendi exordio permoueri; cuius quidem rei cum causam quaererem, quidnam esset cur, ut in quoque oratore plurimum esset, ita maxime is pertimesceret, has causas inueniebam duas: unam, quod intellegerent ei, quos usus ac natura docuisset, non numquam summis oratoribus non satis ex sententia euentum dicendi procedere; ita non iniuria, quotienscumque dicerent, id, quod aliquando posset accidere, ne illo ipso tempore accideret, timere; altera est haec, de qua queri saepe soleo; quod ceterarum homines artium spectati et probati, si quando aliquid minus bene fecerunt quam solent, aut noluisse aut ualetudine impediti non potuisse consequi id, quod scirent, putantur.

Cicéron.